

עלון מס' 362 | פרשת משפטים | שבט תשפ"ה

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת
KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחייל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

תכל'ס... האם מותר חיבור לרשת... וכמה בדיוק...? מה ההגדרות המדויקות.

פרשת משפטים מדברת על היום שלפני מתן תורה!!! יום ה' בסיון הוא יום שחולק כבוד לעצמנו! ביום הזה משה רבינו היזה את דם הברית על עם ישראל... ביום הזה עם ישראל אמרו נעשה ו---נשמע!!! רק ביום הזה הם כפלו ואמרו נעשה ונשמע... שזה אומר: אנחנו איתך בורא עולם... לא מעניין אותנו מה תגיד... לא משנה לאן... העיקר איתך...

וביום הזה היה עוד משהו אחד!! יוקח ספר הברית ויקרא באזני העם!!! מה זה ספר הברית?? אומר רש"י במקום: באותו יום משה רבינו קרא לעם ישראל את ככלל חומש בראשית... חומש בראשית נקרא 'ספר הברית'... ועל זה!!! על זה עם ישראל אמרו נעשה ונשמע... כלומר: בא ננסה להמחיש את זה... משה רבינו נעמד ומתחיל לקרא לעם ישראל בראשית ברא אלוקים... אלה תולדות שם... אלה תולדות נח... ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך... פרשת וירא... חיי שרה... תולדות ויצא וישלח וישב מקץ ויגש ויחי... וכשהוא סיים פתאום כולם מכריזים: נעשה ונשמע!!!

אני לא מבין: מה הקשר בין חומש בראשית לנעשה ונשמע?? על איזה פסוק הם אמרו את זה?? נעשה- את מה? נשמע- את מה?? את פרשת וישלח??

והתשובה היא מאוד פשוטה:

משה רבינו כעת עומד מול עם ישראל ומסביר להם לאן פנינו מועדות!!! תדעו לכם ישראל... ממחר בבוקר ואילך... אתם הולכים לקבל הוראות מגבוה על כל צעד ושעל!!! ברגע שה' נותן לנו את התורה... מכאן ואילך ה' מדבר אחד שתיים שלוש... אתם הולכים לקבל תכניה מסודרת... הוראות ברורות... הכל מפורט... אז זהו!!! פונה משה רבינו לעם ישראל:

כעת אני רוצה להציג בפניכם מה היה עד היום!!! (או יותר נכון עד מחר בבוקר...) כלומר כך: אם ממחר בבוקר אנחנו הולכים לקבל הוראות מגבוה על כל צעד ושעל... אז... אז בעצם... בעצם מה עשינו עד היום?? איך עד היום עבדו את ה' בלי לקבל הוראות מגבוה??

אז הנה!!! כאן משה רבינו מתחיל לקרא לישראל את חומש בראשית... הנה... תראו איך התנהגו אותם אלו שלא קבלו שום הוראה מגבוה!! תראו איך אברהם ויצחק ויעקב יוזמים קשר עם ה' מעצמם... הם בוחרים בו מיוזמתם... הם רצים אחריו כסוס שרץ בין בצעי המים... הם אלו שקוראים לו ומנסים לרצות אותו... ה'... בא תשכון בתוכנו... וזה מה שהיה עד היום!!! כך מתנהג יהודי בשלב טרום מתן תורה...

נו... מה זה כ"כ חשוב לנו?? מה זה נוגע אלינו?? סו"ס אנחנו כעת בערב מתן תורה... עוד כמה שעות ה' מתחיל לתת לנו כל הזמן הוראות... אז מה איכפת לנו מה עשו עד היום??

אז לא!!! כאן מגיע משה רבינו ומגלה לעם ישראל...

כן... נכון!! מהיום ה' מתחיל לתת לנו הוראות... מהיום אנחנו פועלים על פי כללים ברורים... אבל עדיין... מי שיתעקש לא לשתף פעולה... מי שבשיטתיות לא יהיה מחובר... אל תדאגו לו... הוא כבר ימצא את הדרך איך להיות נבל ברשות התורה... והוא יהיה מאה אחוז!! אי אפשר יהיה על מה לתפוס אותו... ולכן דווקא בערב מתן תורה כ"כ חשוב לנו לדעת שההללו... אחרי כל התורה כולה... איפה אתה! צריך פה את החיבור האישי שלך!!

לזה קוראים תורת האבות!!! איך האבות עבדו את ה' בלי לקבל הוראות מלמעלה...

זה בדיוק מה שקרה בשושן הבריה... עם ישראל קיבלו את התורה... אמרו נעשה!!! ואנחנו באמת עושים... והנה יום אחד אחשוורוש מזמין אותנו לסעודה... הכל כשר למהדרין... ואין בזה שום בעיה... ובסה"כ אנחנו בגלות וצריך ליישר קו... וסו"ס 'ותטה לב המלכות עלינו לטובה', והכל כשר וישר!!!! אבל מרדכי הצדיק לא... לא מוצא חן בעיניו... לא מריח לוו... וכנסת ישראל לא מבינה מה הוא רוצה... כנסת ישראל אפילו מתרעמת על מרדכי... למה אתה מתגרה... הרי ע"פ הלכה מותר להשתחוות להמן...

אבל מרדכי הוא יהודי!!! ויהודי זה לא נעשה אלא גם נשמע!!! לדעת לשמוע נכון... לדעת לזהות את הצליל... לזהות שאבא שבשמים עומד כעת מהצד רואה איך שאותו רשע רומס כבוד שמים... ואני לא יכול לעשות לאבא שבשמים את זה... ואת זה משה רבינו לא יגיד לי... כי זה משהו שצריך להבין לבד... זה משהו ששייך לספר הברית!!!

כשמשה רבינו סיים את חומש בראשית ועם ישראל אמרו נעשה ונשמע... מה הם התכוונו??

האם גם ה' אוהב דם... או שהוא בעיקר אוהב לבני!!! שמזרים דם??

ישנה נקודה מעניינת שמאוד בולטת בשבועות האחרונים... כידוע... בשבועות האחרונים נעשים פעימות של שחרור חטופים מעזה... וזה מציף המון רגש יהודי... וכשהתברר שאותם חטופות מסרו נפש בצרה ובצוקה שלא לחלל שבת ושלא לחלל שבת... זה גרם התעוררות עצומה... קידוש שם שמים עצום... כולם מתפעלים מזה... וזה כמובן גרר חיזוק גדול בשמירת שבת ויידישקייט... והחיזוק הזה הוא כמובן מבורך והלוואי ויתרבה בייתר שאת...

אבל אם נתבונן... יש פה פספוס!!! אנחנו נתפסנו לטפל והפסדנו את העיקר... כי זה שאותם חטופות שמרו שבת במסירות נפש ולא אכלו נבלות וטרפות... נו נו... זה דבר גדול ונשגב... אבל סו"ס הם לא היו חייבות... אם היו שואלים רב הוא היה אומר להם שאפשר... כך שעם כל ההתרגשות וההערכה עצומה למסירות נפש... אין פה מודל לחיקוי... אבל יש פה משהו אחר לגמרי!!! שהוא!!! הוא הנקודה!! הוא הפואנטה...

יושב פה חטוף במצב של תת תזונה... מתעללים בו בכל דרך אפשרית... ו... והוא מתעקש לעשות קידוש... אם הוא מתעקש לעשות קידוש... מה זה אומר?? שהוא מאמין בבורא עולם!! הוא מאמין שה' פה!!! ה' - אם אתה באמת פה... אז איפה אתה? מה... אתה לא רואה מה עושים לך?? הרי אתה כל יכול... הרי בקידושא רבא עכ"פ כתוב 'כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואשר כל אשר בהם... בקיצור: אתה נמצא בכל מקום, ואתה כל יכול... אם זה נכון שאתה כל יכול ואתה נמצא בכל מקום... אז למה אני עדיין תקוע פה?? ואותו חטוף... ואותה חטופה... לא מסתכסכים עם אבא שבשמים!!! הם לא בברוגו איתו!! הם לא מתעלמים מהעובדה שהוא הבורא... והוא האחראי... והוא כל יכול... הם לא מתעלמים מהנתון העובדתי שהוא קונה הכל וידו לא תקצר... וממילא הם גם לא יכולים לחמוק מהשאלה שצפה ומנסרת בחלל המנהרה... נו... למה ה' תעמוד ברחוק?? והם ממשיכים להיות נאמנים אליו!!! הם לא מפנים לו עורף... הם לא עושים לו פרצוף ברוגו... והם ממשיכים... היא ממשיכה לשמור שבת כל שבוע מחדש... והוא ממושיך לעשות קידוש... זה!!! זה הסיפור הגדול!! זה האירוע שאמור לדבר אליו!!! ו... והכי הכי: זה האירוע שנוגע אליו!!! והוא רלוונטי גם אליו...

וכמדומני שבמקום לתפוס את הנקודה האמיתית... יש לנו נטיה לברוח למסירות נפש... יש לנו איזה 'חדר בריחה' שאנחנו מתפעלים בעיקר מהביצועים העוצמתיים... תשמע... חטופה שמוסגלת להקפיד לאכול כשר כשהיא בסכנת נפשות ממשית... זה ענק... זה גדול... אבל ההללו... כמה שזה גדול!! הגדול בעיקר זה מה שמתחולל שם עמוק בפנים!!! עולם הידידות והנאמנות... שאותה חטופה כ"כ מוכנה להקריב למענו יתברך... ולבנתיים היא לא מקבלת פידבק... והיא ממשיכה... המסירות נפש העיקרית כאן זה הנאמנות!!! הנכונות להמשיך לצעוד עם ה' כברת דרך ולתת בו אימון ולא לדרוש ממנו תאריכים...

אסור לנו לחמוק מהנקודה הזו!!! אסור לנו לברוח כל הזמן למקום הביצועי... כי בסוף בסוף.. אחרי כל המסירות נפש הסיפור הגדול בינינו לבין ה' זה בעיקר מערכת היחסים... כן... את כבר עושה הכל... את כבר מוסרת נפש מעל ומעבר... כעת הלאה... מה קורה שם בפנים... מה אתה חושב על אבא שבשמים... איך אתה איתו... כמה

דבר המערכת

המשך מעמ' 1

כן... אנחנו מקבלים על עצמנו לעשות לא רק לפי הספר!! אנחנו מקבלים על עצמנו להבין עניין... להבין ניואנסים עדינים שרק הבן זוג נאמן של הרבש"ע יכול להבין... ישנם כל מיני סגולות חדשות בדורנו... שאין בהם שום בעיה... אבל הרעיון הוא אחד.. שהרבש"ע ז' לפינה... למדנו להסתדר גם בלעדיו... למדנו לתת קרדיט לאחרים... האם יש בזה בעיה? לא!! כל עוד הקרדיט ניתן לצדיקים ולא לרשעים הכל בסדר... אבל ההללו... מי שאיכפת לו מהרבש"ע אמור להיעלב... אמור להבין שאם ברוך אלוהים שבראנו לכבודו וזה כל התכלית של הבריאה... אז איך יכול להיות שאנחנו כל הזמן מסיטים את זה לשלל מוסדות וכדו'...

זה לא שייך לנעשה!!! זה שייך לנשמע!!

משום מה לאחרונה... בכל מה שנוגע לטכנולוגיה... נשמע יותר מידי הנימה של האם מותר או אסור?? האם מותר לצרכי פרנסה?? וכאן כולם מתחילים לשבור את השיניים ולהפעיל צוות שלם של 'עורכי דינים' תורניים שבביל להגדיר את הנוסחה ולהציב כללים ברורים... ויהודי אמיתי שאמר נעשה ונשמע אמור לעמוד מהצד ולחייך... רבותי: אתם מזיעים לחינם... הכל בסדר... מי שרוצה להיות מחובר לרשת ולקבל על זה אישור... אני יכול לארגן לו... שיבא אלי... אני מבטיח לו שאני יכול לסדר לו אישור לצרכי פרנסה... תהיה רגוע... אבל לא!!!

זה לא הנושא... אני לא מוכן להשתתף בסעודה של אותו רשע... אני לא מוכן להיות מחובר לרשת כזו שלקחה את טובי בניו של ה' והטביע אותם בתהום רוחנית... אני מתעב את זה... זה יכול להיות מותר עד מחר!!! אני לא מוכן להיות חלק מהמשתה הזה... אני אמרתי נשמע ולא רק נעשה... אני מוכן לדבוק גם בתורת האבות... אני מחויב גם לחומש בראשית... אני קבלתי על עצמי לפעול על פי נאמנות אישית... גם כשמשה רבינו לא נותן הוראות... אני לומד מהאבות הקדושים שאף אחד לא דיבר איתם והם הבינו עניין... בסוף זו השפה של דורנו ולא נמלט מזה... זה ספר הברית ועל זה אמרנו נעשה ונשמע!!! מזל טוב.

בשורה טובה...

אנחנו שמחים להודיע כי בס"ד יתקיים סמינריון שלהבת במלון המפואר ניר עציון שבהר הכרמל

החל מיום חמישי כ"ט שבט עד מוצש"ק א' אדר 27/2-1/3/25 פרשת תרומה.

הסעות מירושלים למבני ברק

כשרות מהודרת במקום ע"כ ש"ח ע"כ היישוב ע"כ נהדר

חדר גן כפרי 910*3 ₪

חדר גן דלוקס 970*3 ₪

חדר בבנין המרכזי דלוקס 990*3 ₪

לנשים: הרבנית ל.דנציגר (בתו של הרב טאובר ז"ל) והרבנית ר. קליין.

לרישום ולפרטים ניתן להתקשר לטל':

052-762-4521

שעות מענה טלפוני: בוקר 10:00-13:00 ערב 20:00-22:30 בשאר השעות ניתן להשאיר הודעה

בס"ד
נדי שרת
השל הבת
עולה מאליה

ב"ה ב"ה ב"ה!!!

- בהשתתפות הרבנים החשובים: הרב אברהם ישראל קליין שליט"א מרבני שלהבת
- הרב מרדכי נתן טאובר שליט"א בנו של ר' עזריאל טאובר זיע"א
- הרב שמואל פולק שליט"א עורך עלוני שלהבת ואז נדברו
- לנשים: הרבנית ל.דנציגר (בתו של הרב טאובר ז"ל) והרבנית ר. קליין.

052-7160439

"וצדיק באמונתו יהיה"

מאת הרב ישראל קליין שליט"א

מה מגיע ל"מושחת"

כאשר האדם מרגיש חסר ערך, והוא מזהה אצל חבירו ערך מוסף, אז הוא מנסה להסביר לעצמו ולאחרים למה זה לא ערך, או למה הוא יותר שווה.

כל עוד בני אדם בעולם חיו את חשיבותם כבני אדם, כצלב אנוש, היה לאדם ערך בסיסי של חשיבות, ולא היה לו כל כך צורך, להשפיל את זולתו, אך כאשר האדם הפך ל"אבק" של לעפר ואפר ברגע אחד, הוא הפך לאיש שאין בו תכלית וכל מציאותו היא כעפר. על מנת לשרוד, נהפך הדבר למהלך אובססיבי וצורך נפשי להשפיל את הזולת, על מנת לקבל הערכה.

החפץ חיים זיהה את זה בדורו ומאז אנו כבני תורה מתאמצים ומשתדלים על ענין שמירת הלשון, ומי שרוצה יכול להשתדל להצליח.

אבל הנסיגות רק הולכים ומתעצמים, ההתפתחות הבלתי נשלטת של העולם, בכל תחום התקשורת, הקלות הבלתי נתפסת להדפיס עיתונים, עלונים וכתבי עת, מביאים לחרושת חדשות, יצירת נייעס וצריכת נייעס, זה לא משהו שנמצא בתחום ההגיון. כמויות העיתונים, יוצרי התקשורת, אתרי החדשות וקווי הנייעס, רק הולכים וגדלים וככל שפרו האדם מתקטן ומתקטן, החפץ חיים העמיד לנו ולכל הדורות הבאים את האשרי הקדושים על מנת שנקלוט ובנין מהי נשמה אלוהית ומה כוחה, ומה גבורתה ומה ביכלתה להשפיע בכל העולמות, ועד כמה זה טפשי ומרושע לדבר על הזולת או לרכל עליו.

הצורך בנייעסנות הוא הרצון להרגיש טוב יותר על חשבון חולשה שנמצאת אצל הזולת.

באמת כל מי שמתבונן אפילו רגע אחד בהרגלי צריכת התקשורת שלנו וכל השייך אליה, מבין מיד שכל הסיפור של "חדשות" "נייעס" ידיעות אינן אלא סיפור כסיוי אחד גדול למערכת אדירה משומנת של יצירת סכסוכים ופילוגים קטטות ומריבות, כל מי שנמצא בתוכה פוסק מבוקר ועד ערב בדבר אחד, בלבד, לא בלהחכים ולהשכיל, להעשיר את הידע, זהו רק הפתיון שדרכו צדים את כולנו, זו הגבינה צהובה ששמים לעכבר במלכודת.

באמת זהו בית חרושת לשנאה וקנאה ותחרות, משטמה ומריבה. אם אין די מריבות-יצרים אותם, כי אחרת לא יהיה חדשות. אם אין פרשה- יוצרים אותה, אם בני אדם התעיפו מלשנוא אחד את השני, הם מתדלקים את בעירת השנאה ושופכים שמן על המדורה, כי הדלקות הללו מייצרות את החדשות.

גם כאשר המראויין מנסה בכל כוחו להשאר ממלכתי ולא פוגעני, הם יכניסו בפיו מילים אותם לא אמר ואליהם לא התכוין ובלבד שתיוצר פרשה חדשה, סערה בכוס מים, אבל היא ייצרה ענין, היא הצמיחה מהומה, הם מערבים בכל הסיורים ובחושים את הקדרות כל היום, מבשלים פרשיות של מחלוקת ושנאה, וכל זה בשם ההשכלה, האינטלגציה והרצון לדעת. לצערנו התקשורת החרדית גם היא לוקה בזה רבות, היא דואגת לכל הכביסה המלוכלכת לצאת החוצה ולשלוש כסדר משלחים מדינים בין אחים.

לא זו הדרך ולא זו העיר. תורה מרוממת ומגדלת אפילו את הגנבים והפחותים, דינים לפניה ודינים לאחריה. התורה משמרת אותנו כבני מלכים בעלי התנהלות והתנהגות נאותה, החשיפה לכל הזוהמא של התכנות והפלגנות הורסת כל חלקה טובה בנפשינו. כל שנבדל ממנה כך ייטיב לנו.

ולסיום, סיפור מאלף על כיצד לא להיות שיפוטיים ולהחליט לדון לכף חובה. אחד מגדולי גאוני דור העבר רבי אליעזר סילבר זצ"ל, שעם גאונותו הרבה היה מסור בלב ובנפש לעניני הציבור, אחד ממפעליו הגדולים היה "ועד הצלה" בסוף מלחמת העולם השנייה הגיע עם צבא ארצות הברית לבקר את היהודים שהיו במחנות העקורים, אליהם הובלו לאחר המלחמה, הוא עבר בין הפליטים כשהוא מזרים בהם חיים חדשים, בחור צעיר נגש אליו כשהוא מתריס בפניו, רבי אני רוצה להודיעך שלעולם לא אהיה יהודי דתי. למה? שואל הרב סילבר במבט מפתיע, כי ראיתי כאן במחנה להיכן יכולה הדת להוביל, חקוקה במוחי מזכרת עוון מהתנהגות דתית שהביאה אותי להסיק מסקנות חריפות נגד הדת, ענה הצעיר בהתרסה.

אדרבה ספר לי מה ראיתי ביקש הרב סילבר, הבחור, הסכים וסיפר, יהודי שהיה במחנה החזיק ברשותו רק תפילין של יד וכשבו שומרי תורה לבקשו לתת להם להניחם, על מנת לשלל הפחות יקימו מצוה זו, הוא היה מתנה זאת ביתור על חצי ממנת המזון היומית שלהם. אם יהודי יכול לנצל את הדת למטרות חמריות על חשבון רעב נוראי של הזולת, אזי הדת מביאה אנשים לשפל המדרגה! כך הסיק...

ומה קרה? כיצד הגיבו היהודים במקום? שאל הרב סילבר, רבים מאד נתנו לו מתקציב לחמם הזעום שהיה כל קיומם כדי להניח תפילין, היה משתרך תור ארוך של יהודים עם חצי ממנת לחמם כדי להניח שתי דקות את התפילין, הקהל שעמד מסביב היה נרעש מהסיפור וגם מהשנאה היוקדת שבערה בלב אותו צעיר, אבל רבי אליעזר הגיב אחרת, הוא פרץ בבכי ואחר זה פנה אל הצעיר בנועם, אמור נא לי חביבי! למה שמת לבך רק לפרט אחד? הפרט של היחיד שנהא אכן בצורה גרועה מאד, אבל לא משום שהדת כך הנהיגה אותו אלא חרפת הרעב גרמה לו לאבדן שפיות, ומאיך לא שמת לב לפרט אחר והוא התנהגות הרבים, קהל רב מאד צבא כל יום על אותו יהודי בתנהגות להניח את התפילין של יד, כולם היו מוכנים למסור את מחצית הארוחה היומית כשבשבלם זו שאלת חיים...

על פרשתינו נאמר בחז"ל, שהתורה דינים לפניה ודינים לאחריה, בסדר כתיבת התורה מוזכר בפרשת בשלח ענין תנינת הדינים לישראל במרה, קודם פרשת מתן תורה, "שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו", ואחרי פרשת מתן תורה נכתבה פרשת משפטים.

משל למטרוניא, שמהלכת בדרך, והזיין מלפניה ומאחריה, כך התורה דינים לפניה ודינים מלאחריה, כמו שהמלכה מהלכת עם שמירה מלפניה ומאחוריה, כך התורה דינים מלפניה ודינים מאחריה.

ביאור המשל על פי דברי המגיד מדובנא, כאשר אנו רואים משמר כבד, חיילים מלפנים ומאחור, קיימות שתי אפשרויות או שמדובר בעבריון צמרת או שמדובר באיש טוב ונכבד.

אדם עלול לחשוב שדיני התורה ומשפטיה הם נגדו ופועלים לרעתו, כאילו דברי התורה תופסים אותו ומגבילים אותו כעבריון מועד. על זה המשילו חז"ל את דיני התורה לחיילים ששומרים את המלכה, המלכה היא אישיות נכבדה ומרוממת, כאשר התורה כביכול תופסת את האדם בדיניה מגבילה אותו בפרט בדיני ממונות ובין אדם לחבירו, אין הכוונה לתפוס כאן עבריון צמרת, אלא לרומם, להאדיר ולהעצים את גדולתו של האדם.

דיני משפטי התורה הם ההקדמה לתורה והם המסקנה של התורה. בשביל ללמוד תורה צריכים להיות "מענטש", זו היא ההקדמה. דרך ארץ קדמה לתורה, והמסקנה של כל התורה זה להיות "בן אדם", סוגית בין אדם לחבירו, היא מהותה של התורה. כאשר האדם אינו מבין את הדבר הבסיסי הזה, שכמו שלך יש זכויות גם לחברך יש זכויות, תורה חסרה לו תפיסת עולם מהותית כל כך, שבעצם שוללת ממנו את הדרך לקיים תורה ומצוות.

אדם כזה מטיל דופי בכל סביבתו ודן את הכל לכף חובה, וממילא פיו מלא בתלונות וממלא את כל העולם בשוט לשון. המקור לפירוד ולשנאת אחים ברמה הגבוהה ביותר הוא כאשר האדם מטיל מום בקדשים ואינו רואה את הטוב שבזולת, הוא מאפס את קומתו של האחר, ומגמד את כל הבריות.

כבר בתחילתה של פרשת משפטים עוסקת התורה ברוממות, ומצוה את היהודי אדונו של העבד העברי להיות משכיל אל דל, התורה הקדושה מלמדת אותנו כיצד עליו להתייחס אפילו לגנב שפל שנמכר כעבד, כידוע התורה מצווה את אדונו להיות אותן, ולתת לו את הפת הנקייה שלו ואת הבגד החשוב שלו ואת המצעים הנעימים יותר, כי טוב לו עמך.

מיהו בכלל?! גנב שפלי! חדל אישי! אגואיסט מושבע! שלא היה איכפת לו לגנוב את תכשיטיה של כלה צעירה, או לפרוץ לבית מלא בילדים קטנים שבמשך תקופה ארוכה עוד יסבלו מסיוטי לילה וכל רחש יקפיץ אותם מהמיטה, וכל זה בשביל למלא את סיפוקו, ל"מושחת" זה מצוה התורה להתנהג כמעט כמו לאדמו"ר, אסור לעבוד עמו עבודת פרך, אסור לעבוד עמו עבודה שאין לה קצבה.

אם האדון הוא ירא שמים והוא מפחד מלאו דאורייתא כמו מאש, הוא לא מעיז כמעט להעסיק אותו, כי הדיון אומר שאסור לבקש מעבד עברי לחמם לו כוס מים והוא לא צריך, נו.. איך מחליט יהודי ירא שמים בתולדות מהו השיעור של "צריך", הוא כולו מלא פחד, הוא צריך או לא צריך... היו הרבה גדולים, שלא בירכו על מים לבד "שהכל" רק בגלל הספק האם זה "לצמא", מה שיעור "לצמא", ועל זה אמרו הקונה עבד עברי כקונה אדון לעצמו.

מטרת התורה במוסד הזה של עבד עברי הנמכר בגנבתו, היא תהליך שיקום נפשי אותו חווה הגנב בעזרת הכלל של "גדול שימושה" הוא עם האגו המנופח שלו, יראה כיצד יהודי ירא שמים מתנהג אליו בכבוד מלכים, הוא יבין שניתן לחיות חיים, של "כי טוב לו עמך".

במקום ה"אני" ואפסי עוד, יתפסו החמלה והרחמים משכן בלבבו כך הוא ייטיב את דרכיו.

ומענין לענין באותו ענין שמעתי פעם ממורי ורבי הגאון רבי עזריאל זצ"ל, הרגשה שאיני יודע אם היה לו מקור לזה, אבל זו היא סברא ישראל. כולנו יודעים את פועלו הגדול של מרגא החפץ חיים ז"ע בענין שמירת הדיבור, ויש בענין זה פלא, איך זה שמצוה כל כך יסודית בתורה הקדושה כמו לשון הרע ורכילות היתה "מוזנחת", כל כך הרבה שנים עד שבא החפץ חיים ונטל את שכרה.

והתשובה לכך היא, החפץ חיים, כידוע, היה מוציא לאור ספרים שהוא ראה בהם תועלת לדור, וכשראה שצריכים לסדר את ההלכה בבהירות הוציא לאור את המשנה ברורה וכאשר חיילי ישראל התגייסו לצבא הוא הוציא לאור את הנדחי ישראל, וכשהוא ראה צורך בלימוד עניני הקרבות, הוא הוציא לאור את ספרו על קדשים, גם בענין זה הבחין החפץ חיים בדורו סיבה מיוחדת לעסוק בהלכות אלו.

אולי רבי עזריאל הביא את הדברים בשם רבי אביגדור ואולי מעצמו, הוא טען, החפץ חיים חי בין שתי מלחמות עולם, מלחמת העולם הראשונה הביאה לעולם הרג במימדים כאלו שהאנושות לא הכירה, אם בימים עברו היו במלחמה עשרות הרוגים או מאות, כראו שבמלחמת העולם הראשונה היו שש עשרה מליון הרוגים, עם המצאת הדינמיט-ההרג וההשחתה התעצמו פי כמה וכמה.

מבלי משים, ערך האדם כ'אדם' הלך והתמעט, האדם נהיה כמו בעל חי שבקלות ניתן לפגוע בו ולחסל אותו, הערך של בני אדם כבני אדם הלך והתמוסס, שימוש בגזים רעילים לקטילת המונים בהפצצות מהאיר היו אבן פינה לזלזול במושג "אדם".

אם נעמיק בכוחות הנפש, נראה כי היצר לדבר לשון הרע ורכילות נובע מחסכים פנימיים, אדם בעל ערך עצמי גבוה, אין לו שום צורך כמעט להטיל דופי ברעהו, רק

סדרת שיעורים חדשה של הרב ישראל קליין שליט"א, להצית את השלהבת

קול הלשון. מספר ישיר: 073-2951352 להקיש 2 ואח"כ 1.